

מסורת הש"ס

אלמנה לכהן גדול פרק שביעי יבמות

סח.

עין משפט
גר מצוה

(א) לקמן יז. (מה) מהל. (ב) קדישין ע"ג. (ג) ומסכתא דהה פ"י. (ד) ועל נד. (ה) וז"ל. (ו) וירקא כגו. (ז) וסס. (ח) פס"י: תמיה. (ט) וד"ה וחסיל. (י) וע' חס"י עירובין טו. (יא) ד"ה כתיבה. (יב) נ"ל עירובין ויבם מהרש"א וע"פ.

דקניה כהויה. ומשעת הויה איפסילה כדמכביס) ונת כהן כי תהיה לאיש זר: **משום דעולא.** במס' תבואות פירקא אע"פ (דף טו:) דבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה דמכביס) קנין כספו הוא יאכל בו ומה טעם אמרו אינה אוכלת גזירה שמה ימונו לה כוס בניה אביהו) ותלך ומסקה לאמהי ולאחיה: **כספא דרבנן.** דהרש אע"ג דלאו בר דעת הוא תקינו ציב רבנן נישואין לקמן בפ' חרש שנסא (דף ק"ג:) **קס"ד בשומרת יבם לכן ט.** ולא נה עליה. ולמאי הלכתא נקט בן ט' אי למיפסל לאשמועינן דכיון דחזי לביאה פסיל לה ציוקת יבמין מאי איריחי בן ט' אפילו קטן נמי דלא קרינן בה ושבה אל בית אביה ולשמעינן בגדול גרישא ט': **ואי לאכילי כו.** ואי להכי נקט בן ט' לאשמועינן רבותא דאע"ג דחזי לביאה לא מאכיל יבמתו ציוקת אפילו גדול ממש לא מאכיל דלאו קנינו הוא דהא אשמת' בגדול גרישא דמתני': **הכא על יבמתו.** דאילו גדול היה אכלו ואשמועינן רבותא דאע"ג דביאתו ביאה לא מאכיל ופסולין דקתני כמתניתין אשארף קאי אעובד יבם בלא ביאה ואירוסין וחרש אכל בן ט' לא נקט ליה אלא משום ואין מאכילין: אי הכי דמשום אינו מאכיל נקט ליה למה לי לתימני סיפא דקתני ספק שהא בן משעה ספק שאינו היו נמי כגן ט' השתא ודאי בן ט' פסולין. כגון ממזר ונתיק ומשום פסולין נקט ליה ולא מאכילין לא אכיל ט' קאי אלא אשארף עובד יבם אירוסין וחרש: **בן השעה.** שהוא גר עמוני ומואבי וכו' דאסורין לכה בקהל: **מלרי ואדומי.** עד דור שלישי בעשה: **כוס ונתיק.** כלל תחתן כס דקסבר וט) גירי אריות הן: **חלל.** פסול לכהונה: **פסלוה.** אם נת כהן מן התרומה ולויה וישראלית לישא לכהונה עולמית: **מדקתני סיפא.** דמתניתין: **סיפא פסולי כהונה.** חלל. ואע"ג דקתני שאין ראויין לכה בישראל לא מיירי אלא ככהונה דמירשא הוא אמיתא פסולי קהל הוא דפסלי אכל ביאת חלל לא להכי מני סיפא משנה יתירא לאשמועינן חלל: **פסלוה.** כהנת מתרומה דבי שאט ומן הכהונה ליה ישראלית מן טעמא דרבי יוסי ורבן שמעון מפרש לקמן בשמעתין) מאי קאמרי ומאי פלוגתיהו: **לאו מוכל זר נפקא.** וכל זר לא יאכל קדש והשתא סלקא דעתך דקסבר ויבם האילי ויבם האילי

ראשונה דאינה אוכלת היכא דלא אכלה משום דאין חייב במונומיה אלא היכא דעמד דנין וזכר דלאמרינן כהוולך (לעיל דף מא:) וסס) ולא מיחד לה דוכתא ומשום סימפון נמי איכא למחש דשמא יש סימפון ולא הימא אשתו מעולם כיון שלא הגיע עמו נתייב הבעל ולא ברית ואין להקשות לעולא דאמר (במונומ דף טו:) טעמא משום שמא תסקה כי אכלה בחיי הבעל נמי לא מיכול כיון דאין יבם חייב במונומיה לא מיחד לה דוכתא דאיכא למימר כיון דוכתא וזכתה אכל קשה דא"כ מאי פריך בפירק אע"פ (סס דף טו:) וסס) אלא מנחה לקיט כהן בנית ישראל לא יאכל בתרומה שאני לקיט דכבר אכל כל ימי חייו וי"ל דכיון דהגיע זמן ויחד לה דוכתא בנית אביה שוב אינה זזה משם ולא דמיא ללקיט כהן בנית ישראל וא"כ ומאחר דאכלה ומדאורייתא מפני מה אסרוה למשנה אחרונה עד שתבעל אפילו נפלה מן החיובין הא ליכא למחש מו לסימפון ויש לומר דכיון דאסורה ארוסה בהגעט זמן למשנה אחרונה אסרו נמי יבמה משום דמתחלפת בה שמתיהו זמן כניסתן לאחרי ומיהו הא דדרשינן לעיל (דף טו.) ותי ישראל לכהן דאכלה בתרומה מקנין כספו דרשא גמורה היא דהא לעיל (דף טו.) דרשינן מהתם פלוט דהא כהן שנסא בת גרים שמאכילה בתרומה ואע"ג דכפ"ק דקדושין וי' וסס) מייתי לה מק"ו דבן גג בג ושואה דריש דספרי מכל טהור בניתן וא"כ דמסיק לה מאתם וביתכס היתהו דספרי אשכמתא הוא וכמה דרשות יש בגמרא שדורש בתורת כהנים ובספרי מפקוקים אחרים ומיהו לא יתייבס הא דמייתי הך אשכמתא דהאי קנין דלחוי הוא התם בפירק אע"פ (במונומ דף טו.) וסס) דמייתי לה על משנה ראשונה דקתני היבם אין מאכיל לפי מה שפירשנו דהיינו דוקא היכא דלא אכלה דמהך דרשא אפי' אכלה בחיי הבעל לא תחלל בחיי היבם ואמר רבינו חס דהתם ה"פ קנין כספו אמר רחמנא שאוכלת בתרומה ורבנן הוא דתקון משנים עשר חדש ולהלן דאוכלת והאי קנין דלחוי הוא ולא תקון רבנן שמחלל מחמת היבם אלא עד שתבעל אם לא שכבר אכלה בחיי הבעל:

א' בת כהן ישראלי היא פס"י דה דהא קניה ברא חויה. ממון הלשון משמע דמקרא דמכי מהיה לאיש זר נפקא כדפירש בקונטרס ומיהו לקמן מסיק לה מושבה אל בית אביה כהוולך (לעיל דף מא:) וסס) וז"ל וירקא כגו. (ז) וסס. (ח) פס"י: תמיה. (ט) וד"ה וחסיל. (י) וע' חס"י עירובין טו. (יא) ד"ה כתיבה. (יב) נ"ל עירובין ויבם מהרש"א וע"פ.

תוספות ישנים
ספק בן תשע. וא"כ אמאי פסל אוקמיה לחוקתיה דלא היה בן תשע וא"כ דמעלה עשו ביוחסין דהיינו דיוקא לכאורה אכל לתרומה מאי אכיל למימר וי"ל הו"ל דסופי ליגדל חזן היוון כלם א:

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.

א' ע"י תמוס' ד"ה רבא וביקושין פ"ט.